

Roca Alta.
Diedre Farreny (V, 165 m)
Primera ascensió:
J. Vidal i J. Murciano (abril de 1978)
Material:
10 cintes , joc de friends fins al #3 de Camalot
i joc de tascons. Una plaqueta recuperable.

- clau
- espit o bolt
- pont de roca

L'any 1978 en J.Vidal fent cordada amb en J.Murciano enceten amb aquesta via les obertures a la Roca Alta. Dedicada a la memòria de'n Joan Enric Farreny, la via va a buscar el diedre més evident de la Roca Alta, seguint la lògica més clàssica al peu de la lletra. Atlètica i mantinguda, amb el segell característic dels aperturistes, la via es troba semi-equipada, a base de claus i alguna expansió; haurem de menester un joc de friends fins el 3 de Camalot, un joc de tascons i una plaqueta recuperable per repetir-la.

- Via: Diedre Farreny
- Zona: Vilanova de Meià – Roca Alta
- Dificultat: V (MD-)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 165 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via semi-equipada a base de claus i alguna expansió.
- Material: 10 cintes exprés, joc de friends fins el #3 de Camalot, joc de tascons i una plaqueta recuperable. Útils algunes bagues llargues per savines.
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Des de Vilanova de Meià prenem la carretera cap el Pas Nou. A uns 3 quilòmetres trobarem una pista que es desvia a mà esquerra direcció a Rúbies. La seguim i deixem enrere el desviament cap a l'Ermita. Seguim una mica més fins que arribem a un nou desviament a mà dreta, el prenem. Aquesta nova pista, no en tant bon estat com la principal ens deixarà a una esplanada davant de la Roca alta. Des d'allí continuem a peu per la pista primer, i de seguida per un corriol que va guanyant la pendent fins arribar al peu de la Roca Alta. Des d'allí anem uns metres cap a la dreta fins al peu de via.

L1(IV)

La via s'inicia al costat d'una gran alzina, situada a la banda dreta d'una mena de triangle característic. Ens enfilem en tendència a l'esquerra, acariciant la roca, que en aquest primer llarg és delicada. Anem a buscar una savineta que ens servirà per assegurar-nos abans d'arribar a la reunió, que es troba en una mena de lleixa i és compartida amb la via Amadeus (de fet és la reunió de la Amadeus i serà la única en que tindrem expansions). 30 metres, tirada neta.

L2(IV+)

Sortim de la reunió flanquejant un parell de metres i enfilem una panxeta amb molta ganda. Un cop superada continuem per terreny fissurat que ens permet assegurar-nos a discreció. Un cop passat aquest primer tram més vertical trobarem un parell d'espits sense placa (possible reunió) on hi entra una plaqueta recuperable. Seguim amunt en direcció a una savina característica que ja es troba a l'inici del diedre. Abans d'arribar-hi haurem de superar un nou tram vertical, però de nou amb molt bona presa. Fem la reunió a la savina. 20 metres, un cap d'espit.

L3(V)

El tercer llarg s'inicia amb un fantàstic diedre, dret, amb bona presa i que es deixa protegir bé. Després d'una primera quinzena de metres força mantinguts el tema afluixa fins que ens situem sota un sostret, potser la part més delicada del llarg degut a la discreció del rocam. En aquest tram haurem de parar cura a la roca, però per contra trobarem un parell de claus que ens faran anar tranquils. Salvem el desplom marxant cap a la dreta, per tornar cap al diedre, o com vam fer nosaltres, seguir per la placa amb molt bona roca i en tendència a l'esquerra fins arribar a la reunió (dos claus i un burí), sota d'un nou sostre. 40 metres, 3 claus, un espit sense plaqueta i un pont de roca.

L4(V)

Tirem recte amunt, ara per una xemeneia ampla fins que el sostre ens obliga a obliquar a la dreta. El flanqueig té molt ambient i un clau a mig camí. Un cop acabat el flanqueig tirem recte amunt, de nou pel diedre que poc a poc es va tornant xemeneia. L'escalada d'aquest tram és variada i espectacular, però mai difícil. Quan siguem a pocs metres d'una enorme savina haurem de sortir cap a la placa de l'esquerra per poder arribar a la savina i muntar la reunió. 40 metres, 4 claus, un parabolts, un espit i una baga savinera.

L5(IV+)

Tirem recte amunt per la xemeneia, encara que no escalem encastats a dintre. De nou ens trobem amb una tirada de passos fàcils però atlètics. Quan arribem al final del diedre trobarem un arbre travessat, anem aleshores en tendència a la dreta fins una lleixa on hi ha la reunió (2 parabolts). 30 metres i dos espits.

L6(IV+)

Sortim recte amunt superant una panxeta amb bona presa i ja fàcil fins al cim. 15 metres, tirada neta.

Descens:

Arribem al cim de la Roca Alta i marxem cap a l'oest fins que localitzem un corriol empedrat que baixa fent ziga-zagues i passa pel peu de la paret.

El que més m'ha agradat:

- Atlètica i mantinguda en el seu grau.
- Tercera i quarta tirades molt bones.
- Fàcil d'amanir amb friends i tascons al gust.

El que no m'ha agradat tant:

- Algun tram puntual amb roca a controlar, però que mai desmereix la via.
- Hi ha una sèrie de reunions des-equipades, d'algun re-equipament sapastre, a les quals se'ls hi ha deixat els espàrrecs... Fan molt lleig i no hauria costat gaire treure'ls.